

De grootste Belgische bierbrouwer 'Interbrew' nam midden 2004 het Braziliaanse concern Ambev over. Samen vormden ze 'Inbev' en werden ze de marktleider in de wereld. De hoofdzetel van Inbev is gevestigd in Leuven. Maar het lijkt erop dat de directie steeds meer de sociale cultuur van Brazilië overneemt. In dat land bedraagt de gemiddelde leeftijd van de Inbev-werknemer 28 jaar. De werknemers worden er op enkele jaren tijd volledig uitgeknepen en vervolgens zonder syndicale pottenkijkers op straat gezwaard. Ook in België negeert de directie steeds vaker het sociale overleg. Onrustwekkend, als je weet dat de directie in 2006 zo'n 270 mensen wil ontslaan en dat ondanks de opgetekende recordwinsten.

Tijdens het derde kwartaal van 2005 steeg de winst van Inbev met 23,7 procent, wat gelijk staat aan 781 miljoen euro. Ook de omzet nam toe met 16,8 procent, van 2,73 miljard euro naar 3,19 miljard euro. Die enorme toename van de omzet en de winst is haast volledig op conto te schrijven van de stijgende verkoop in Latijns-Amerika, Azië en Oost-Europa. Maar ook binnen de Europese Unie steeg de verkoop nog lichtjes.

Paul Dhoore zal het allicht als "een goede lange termijnsvisie" omschrijven, de meeste gewone mensen vinden het in de eerste plaats schokkend en terecht: ondanks deze recordwinsten, wil Inbev bijna driehonderd werknemers op straat zetten en stelt de directie zich steeds arroganter op ten opzichte van de vakbonden in het bedrijf.

Voorbode

Op 16 december 2005 blokkeerden zo'n 250 werknemers de hoofdingang van Inbev in Leuven. Ze protesteerden tegen het collectief ontslag van 45 collega's uit de hoofdzetel maar ook tegen het steeds harder wordend sociaal klimaat in de multinational. De directie weigerde immers de onderhandelen met de vakbonden en bracht de 45 werknemers individueel op de hoogte van hun ontslag. Sociaal overleg, nul komma nul..

Onder druk van de acties plooidde de directie uiteindelijk toch en stemde ze in met overleg met de vakbonden rond een sociaal plan voor de 45. Bij het ter perse gaan van dit blad was er een moeizaam akkoord bereikt tussen directie en vakbonden. Niet dat die laatste er daarmee gerust op zijn. De Inbev-directie heeft immers nog vanalles in petto voor de Belgische vestigingen. In "Ons Recht", het blad van de christelijke bediendenvakbond, zegt delegee Jan Stas daarover hetvolgende: "De 45 ontslagen in de hoofdzetel zijn de voorbode. Daarnaast worden er in België nog 232 jobs weggesaneerd. In Hoegaarden sluit de fabricage, bij Belle Vue wordt gesnoeid, in Jupille moet er volk weg. En ook nog eens 88 werknemers in Leuven."

In 2006 wil de directie bovendien de ondersteunende diensten herstructureren, wat erop neerkomt dat al wat niet tot de core business van de brouwerij behoort, in aanmerking komt voor outsourcing. Dit alles kadert in een plan om tegen 2007 de winstcijfers verder op te voeren. Mensen ontslaan: mannen weten waarom...

Braziliaanse druk

De werknemers van Inve Belgium klagen erover dat de sfeer in het be-drijf erg veranderd is sinds de fusie met Ambev. Het lijkt er steeds meer op dat er een Braziliaanse wind waait door de onderneming. In Brazilië bestaat er binnen het bedrijf geen sociaal overleg. Er is zelfs nauwelijks een aanwezigheid van vakbonden. De gemiddelde leeftijd van de Inbevwerknemer (voorheen Ambev) bedraagt er 28 jaar. De mensen worden er gedurende enkele jaren volledig uitgeknepen en vervolgens aan de deur gezet. Door de afwezigheid van vakbonden dicteert de directie volledig haar wil. De lonen zijn laag, de contracten en werktijden bijzonder flexibel. Wie daar geen genoegen neemt, vliegt eruit. Werkwilligen genoeg...

Uiteraard liggen de verhoudingen heel wat anders in ons land. Toch is het duidelijk dat de Raad van Bestuur van Inbev ook wil kijken hoever ze kan gaan bij Inbev-Belgium in het negeren van het sociaal overleg. Het voorval met de 45 ontslagen was een eerste teken aan de wand. Maar er is meer. Recent sloten directie en vakbonden een cao af rond werkzekerheid. Die cao legt de directie nu gewoon naast zich neer. Ze betaalt blijkbaar liever de boete die daaraan verbonden is, dan haar eerdere beloftes rond werkzekerheid na te komen.

De vakbonden beseffen dat ze zich internationaal zullen moeten verenigen, zoniet zijn ze een vogel voor de kat en zullen de vestigingen tegen elkaar worden uitgespeeld door de Raad van Bestuur van de multinational. Daarom werd er ondermeer overgegaan tot de oprichting van een digitaal netwerk van vakbondsmensen uit de ganse Inbev-groep. Het belooft een erg woelig sociaal jaar te worden in Leuven en in de andere vestigingen van Inbev-Belgium.